

ZOO

Jan-Michal
Mlexivo

Ilustrace
Inka
Delevoová

© Jan-Michal Mleziva, 2018

© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2018

Illustrations © Inka Delevová, 2018

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10, v Praze roku 2018 jako svou 2414. publikaci.

Vydání 1. • Jazyková redakce a korektury Marie Semíková.

Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH. • Tisk Omikron Invest, s. r. o.

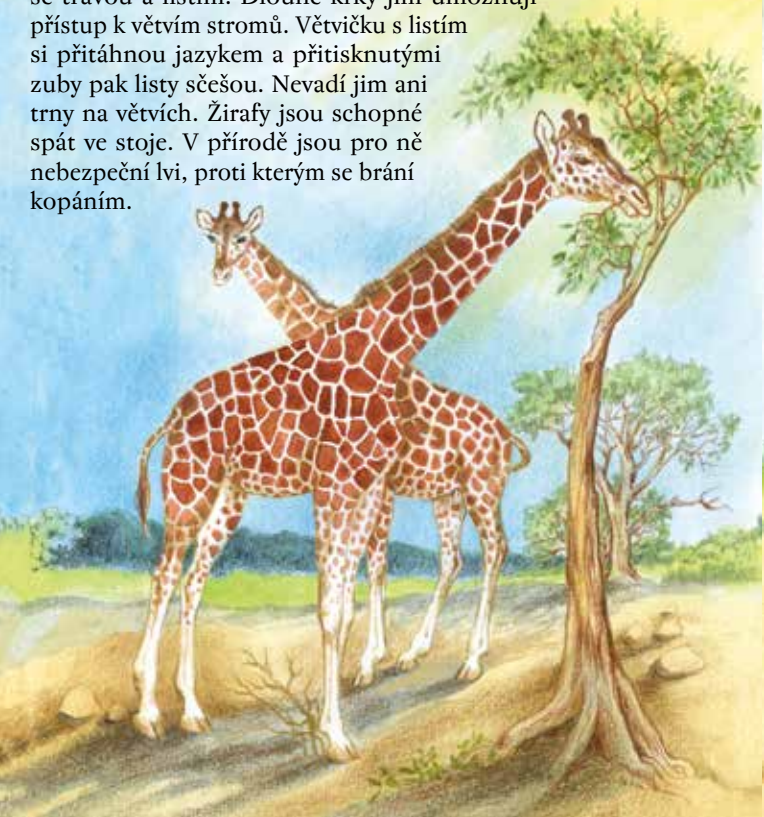
www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7553-580-1

Zoo máme rádi všichni. A pokud se zrovna zoologická zahrada nenachází blízko našeho bydliště, přejeme si, aby nám nějakou – alespoň malou – někde nedaleko vybudovali. Vždyť stačí udělat ohradu. Z ní by ani žirafa, ani slon neutekli. Pak by se ale musel asi kus zahradit mříží, a to kvůli tygroví, aby nikoho nesežral. Ještě by se zřídily příbytky pro úkryt před nečasem a zimou, možná i několik klecí. A také jezírko pro lachtany. A zoo by bylo hotové. Někdo by spíše řekl: „A zoo by byla hotová.“ Zoo je totiž jak ono, tak ona. Proto je správně česky obojí: *nové zoo*, ale i *nová zoo*. Slovo zoo má ještě jednu zvláštnost. Jakou? Tak poslouchejte: „*Do zoa* to nebude daleko. Autobusem se dostanete *k zou* za chvíličku. Zastavovat bude přímo *před zoem*.“ Kdo takhle mluví, hovoří správně. Jen musí dobře vyslovovat „*k zo-u*“. U slova zoo, jak jste si nakonec asi všimli, nám nabízí čeština tři správné možnosti. Pojdme si tedy říci něco *o mém vysněném zou* – *o mém vysněném zoo* – *o mé vysněné zoo*. Anebo si rovnou udělejme prohlídku *mým malým zoem* – *mým malým zoo* – *mou malou zoo*. Uvidíte *v něm* – *v ní* má nejoblíbenější zvířata. Jejich rozmístění však není nahodilé. Až si *celé zoo* – *celou zoo* projdeme, určitě budete znát odpověď na otázku: Podle jakého pravidla jsou zvířata rozmístěna? Pro jistotu ale napovím: Pořadí zvířat není dáno ani barvou srsti, ani způsobem obživy.

Žirafa síťovaná

Žirafy jsou vidět ještě dříve, než se *do zoa – do zoo* vstoupí. Dospělé žirafy totiž dorůstají výšky až pěti metrů, a tak jejich hlavy na dlouhých krcích vyčuhují. Když projdeme vstupní bránou, můžeme si hned prohlédnout celé žirafy. Všimněte si, jak chodí. Nejdříve nohama na jedné straně těla, pak na druhé straně. Takto chodícím zvířatům se říká mimochodníci. Žirafy pocházejí z Afriky a živí se trávou a listím. Dlouhé krky jim umožňují přístup k větvím stromů. Větvičku s listím si přitáhnou jazykem a přitisknutými zuby pak listy sčesou. Nevadí jim ani trny na větvích. Žirafy jsou schopné spát ve stoje. V přírodě jsou pro ně nebezpeční lvi, proti kterým se brání kopáním.

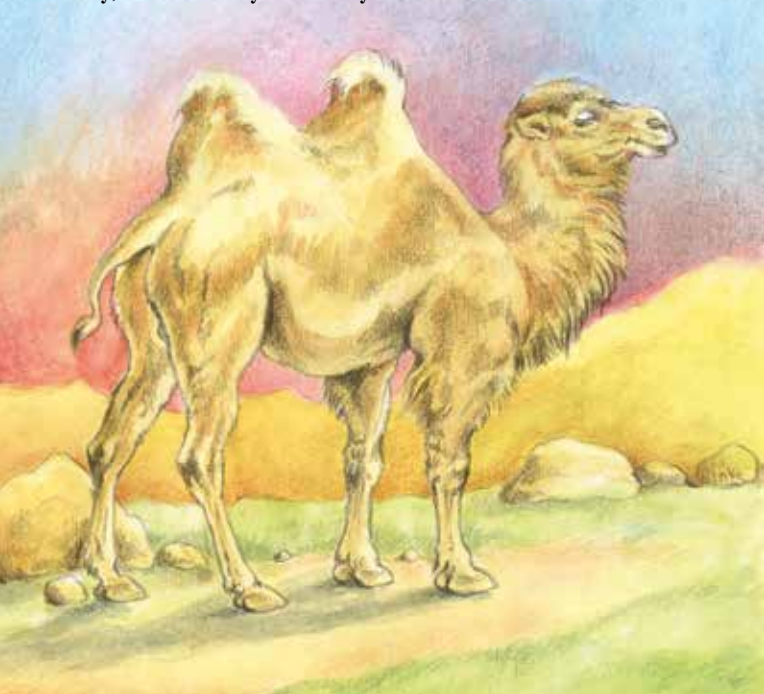
Slon africký

Sloni afričtí sice nejsou tak vysocí jako žirafy, ale pro mohutnost svých těl jsou považováni za největší zvířata. Vždyť sloní samec váží pětkrát víc než samec žirafí. Stejně jako žirafy živí se sloni rostlinnou potravou, jsou tedy býložravci, a taktéž jsou mimochodníci. Sloni po celý den něco jedí. Proto taky po nich za jeden den zbyde okolo stovky více než kilových bobků. Na slonovi africkém jsou nápadné velikánské uši. Avšak nejzajímavější část těla představuje jeho chobot, kterým si nejen podává potravu do tlamy, ale také pije, anebo jím dokonce stříká vodu anebo troubí. Sloní mláďata zpočátku chobot nepoužívají, a tak mateřské mléko sají tlamičkou. Zacházet s chobotem se naučí postupně od mámy.

Velbloud dvouhrbý

Naše zoo chová jen velblouda dvouhrbého. Říká se mu také dra-
bař. Velbloudi – i jednohrbí – jsou výjimeční tím, že dokáží žít
na poušti. Namísto kopyt mají mozolnaté polštářky, díky kterým se
nepropadají při chůzi do písku. Jejich tělo velmi dobře hospodář
s vodou, proto velbloudi málo močí. Možná jste slyšeli, že jejich
hrby jsou vaky s vodou. Není to však pravda. V hrbech si velbloudi
nosí zásoby tuku, aby vydrželi delší dobu bez potravy. Když se tuk
vyčerpá, hrby splasknou. Husté řasy a taky vnitřní průsvitné víčko
chrání oči velbloudů před pískem. Asi byste nevěřili, ale velbloudi
se rádi koupou. Dokonce umějí plavat. Jsou mimochodníci a žerou
rostliny, včetně suchých a trnitých.

Tygr malajský

Tygr je největší kočkovitá šelma, a přestože vypadá velmi rozto-mile, musí být pro svou nebezpečnost oddělen od jiných zvířat. A samozřejmě také od návštěvníků. Co kdyby si jej chtěl někdo pohladit. Náš tygr, stejně jako vlastně všichni tygři, pochází z Asie. A protože jej v přírodě lidé téměř vyhubili, patří mezi velmi ohrože-ná zvířata. Tygři jsou – na rozdíl od lvů – samotáři. Dále se od nich liší tím, že rádi plavou. Dokáží šplhat po stromech, ale spíše se drží na zemi. Na lov se divoký tygr vydává zvečera. Na kořist pozorně číhá, nenápadně se za ní plíží a v nečekanou chvíli zaútočí. Uloví-li velké zvíře, požírá jej pak několik dnů. Když se hodlá od úlovku vzdálit, zakrývá jej listím a větvemi.

